

РЕШЕНИЕ

№ 3151

гр. София, 22.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12591** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.95а от ЗУБ.

Образувано е по жалба на С. К. ЛНЧ [ЕГН] търсец закрила от П. срещу РЕШЕНИЕ №РПЗТ-25 от 23.10.2019г. на Председателя на ДАБ, с което С. К. е настанен в помещение от затворен тип до окончателното приключване на производството по закрила.

По изложените в жалбата съображения се моли да се отмени решението. Оспорва се посоченото основание за издаването му изразяващо се в констатацията, че лицето самоволно е напуснало определената му зона за придвиждане. В тази връзка се твърди, че протоколите, които констатира визираните факти –не са връчени на лицето, което е съществено процесуално нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.П. по изложените съображения в писмени бележки. В същите се допълва, че в първият протокол от 22.09.2019г. е съставен при неизяснени обстоятелства вкл. не е ясно къде е съставен. Визира се, че в същия е посочено само нарушение на чл.30, ал.1 т.11 от ЗУБ, но не и нарушение на чл.20, ал.1, т.6 от ЗУБ, поради което пртоколът не следва да се кредитира. Касателно вторият протокол от 06.10.2019г. се твърди същото вкл. и се сочи, че не е упоменато присъствието на преводача, което е нарушение на чл.30, ал.1, т.11 от ЗУБ. Твърди се също, че за да се настани в помещение от затворен тип следва да има поне два предупредителни протокола като такъв представлява само протокола от 23.10.2019г. за нарушение на чл.30, ал.1, т.11 от ЗУБ, но не и протокола 21.10.2019г.. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата ведно с разносните

като се претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

По същество в лично изявление жалбоподателят не оспорва, че е напуснал центъра, но подчертава, че е тръгнал към европейска държава, за да получи закрила.

Ответната страна, чрез юрк.М. – оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Твърди, че правилно е постановено решение по чл.95а, ал.2 от ЗУБ, тъй като е установено, че чужденецът е напуснал без разрешение определената му зона.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществото си.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.95а, ал.2, с която е предвидено, че чужденец, който повторно наруши изискванията на чл. 30, ал. 1, т. 11, се настанява в център или помещение от затворен тип до приключване на производството.

Съответно чл.30, ал.1, т.11. от ЗУБ задължава лицето да не напуска определената му зона.

Следователно фактическият състав изисква установяване на две нарушения на чл.30, ал.1 т.11 от ЗУБ и тези обстоятелства са доказани с описаните в заповедта протоколи и писма. Първото напускане на РПЦ-С. /“Военна рампа“/ е от на 22.09.2019г., когато с писмо №536400-18631 от 04.10.2019г. на Дирекция „Миграция“ е посочено, че на 22.09.2019г. К. е задължан на ГПУ –К. към РДГП –Драгоман при опит за незаконно преминаване на границата. Въз основа на това писмо е направен извода, че чужденецът е навлязъл в граничната зона без разрешение в нарушение на чл.30, ал.1 т.11 от ЗУБ, съответно и за което е съставен предупредителен протокол с рег.№4379-21027 от 22.09.2019г..Видно от този протокол на л.28 лицето е предупредено вкл. на езика, който говори, че при повторно нарушение на чл.30, ал.1 т.11 от ЗУБ ще бъде издадена заповед по чл.95а за настаняване в помещение от затворен тип. На жалбоподателя е връчен посочения протокол в присъствието на свидетел.

Не е спорно по делото и второто напускане на РПЦ-С. – на 06.10.2019г., за което ответникът е бил уведомен с писмо от 18.10.2019г. рег.№536400-19949 за задържане на лицето в граничната зона на ГПУ-К.. Съставен е и втори протокол от 06.10.2019г..

Видно от този протокол на л.31 отново съдържанието е идентично с протокола от 22.09.2019г..

Независимо от посочените протоколи на полицейските служители- от органите на ДАБ за нарушения на чл.30, ал.1 т.11 са били съставени два протокола –от 21.10.2019г. на л.32 –предупредителен протокол и констативен протокол от 21.10.2019г., както и от 23.10.2019г. на л.23 констативен протокол и от същата дата на л.22 предупредителен протокол за остраняване от общезитие. От същата дата е и докладната записка на директора на дирекцията „Качество на процедурата за международна закрила“ на л.24 с предложение за издаване на оспорената заповед. Протоколите са връчени на лицето в присъствието на преводача –Х.. Същият е разпитан по делото като свидетел и видно от показанията му напълно и безсъмнено потвърждава извършения превод.

В действителност само на констативния и предупредителния протокол от 21.10.2019г. е отбелязано името на преводача под подписа му, но както се посочи на предявените протоколи и от 23.10.2019г. преводачът подвърждава с показанията си подписа си.

Следователно няма процесуално нарушение вкл. съществено такова при изготвянето на протоколите. Същите са предявени и преведени на жалбоподателя. Гореизложеното се отнася и за протоколите издадени от полицейските инспектори, установили оспорвания на ГПУ-К. от 22.09.2019г. и от 06.10.2019г. Изготвена е и докладна записка въпреки, че не се изисква за издаването на заповедта. Същата е постановена при изяснена фактическа обстановка, на лицето е било указано, че нарушава чл.30, ал.1 т.11 от ЗУБ, разяснено му е, че при повторно деяние- ще се издаде заповед за настаняване в затворен тип.

Съдът констатира, че заповедта е постановена от надлежен орган- Председателя на ДАБ, чиято компетентност произтича от общото му правомощие по чл.2, ал.3 от ЗУБ да бъде орган, които предоставя закрила и предвид специалната разпоредба на чл.30, ал.2 от ЗУБ, че зоната може да се напуска само с разрешение на председателя или оправомощено лице. С оглед изложеното се прави извода, че се касае за валиден индивидуален административен акт, съобразен с процесуалните и материално-правните разпоредби на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На последно място- ще се маркира, че в нито един момент жалбоподателят не отрича, че се е отклонил от РПЦ-С., Военна рампа, и е бил на ГПУ К. двукратно. Точно обратното – и при изложението си по същество –потвърждава целта си, а именно да напусне РПЦ и да се отправи към западна европейска държава, където да получи закрила.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. К. ЛНЧ [ЕГН] търсещ закрила от П. срещу РЕШЕНИЕ №РПЗТ-25 от 23.10.2019г. на Председателя на ДАБ, с което С. К. е настанен в помещение от затворен тип до окончателното приключване на производството по закрила.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: